

ling til? Når det bliver mere forpligtende, ved man så godt, at man tager stilling til sin egen død og til, hvad der skal ske? Og der har vi behov for mere oplysning.

Når man taler om en borgerpligt, synes jeg, det er meget vanskeligt at sige, at det er et enkelt spørgsmål at tage stilling til. Det er bestemt ikke på nogen måde enkelt. Men nu må jeg ikke sige mere.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der skal nok blive lejlighed senere i debatten, har jeg på fornemmelsen. Fru Sophie Hæstorp Andersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det var ministeren selv, der talte om, at man i princippet også kunne sende den her pjece om, at man skal tage stilling i forbindelse med grundloven, ud, og derfor antog jeg ligesom også, at ministeren var lidt inde på, at når man sender noget ud med grundloven, antyder man vel også lidt vigtigheden af, at organdonation kunne være en form for borgerpligt, altså at man i hvert fald tager stilling til det. Jeg er helt enig med ministeren i, det er et meget svært spørgsmål at tage stilling til. Det er jo også derfor, at mottoet for de kampagner, der kører, er, at man skal tage stilling sammen med sine nærmeste, for det er ikke nok at gå med kortet personligt, hvis det viser sig, at de pårørende er fuldstændig uforstående den dag, de bliver nødt til at tage stilling til det, måske på baggrund af en ulykkelig hændelse.

Men det forslag, vi behandler her i dag, er jo et meget, meget lille ekstra skridt i forhold til at få de 18-årige til at tage stilling til det. Hvad vi så skal stille op med den øvrige del af befolkningen, som jeg er helt enig i jo også skal tage stilling til de her spørgsmål, synes jeg er en spændende diskussion, men lige det her forslag i dag er jo et meget lille skridt, der bare handler om, at vi yder en indsats, der er lidt mere opsøgende, for i det mindste at få de unge til at tage stilling.

Kl. 11:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 11:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jo, men forslaget går det lille skridt videre, at man siger, det er en pligt – ganske vist uden konsekvens, hvilket jo også er en underlig ting, altså at have pligter, der ikke har nogen conse-

kvens. Men jeg er bange for, at vi får en modreaktion ved at gøre det her til en pligt, og at folk, fordi de ikke kan overskue det, så siger nej. Så får vi i bedste fald et »ved ikke« eller et »nej«, fordi folk bliver trodsige, og så har vi ikke opnået, hvad vi ville. Det er i virkeligheden den pligt, som heller ikke kan sanktioneres. Det ville jo være uproportionalt, hvis kørekortet ikke blev udleveret, når man havde bestået køreprøven, fordi man ikke tager stilling. Jeg tror, vi får en trodsreaktion. Det synes jeg også at forskellen mellem de 86 pct., der umiddelbart – jeg siger umiddelbart – erklærer sig positive, og de få, der melder sig ind, i virkeligheden siger lidt om. Når det først begynder at blive forpligtende, begynder folk at blive lidt mere usikre, og det tror jeg er, fordi man ikke helt ved, hvad det er, man tager stilling til.

Men vi er jo enige om formålet: Vi vil gerne have, at der bliver doneret nogle flere organer, og vi vil gerne have, at folk tager diskussionen med deres pårørende. Det er en meget, meget svær diskussion, vi opfordrer dem til at tage.

Kl. 11:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 11:42

Pia Christmas-Møller (UFG):

Lige så glad jeg er for ministerens positive intentioner på det her område, lige så ked af det er jeg over, at ministeren nu igen ikke har forstået forslaget på nogle væsentlige punkter. Det er desværre ikke første gang. Tidligere har ministeren offentligt i TV 2 forsøgt at skyde forslaget ned med et decideret forkert argument, som ikke har noget som helst med mit forslag at gøre. I dag, hvor der har været god tid, kan man sige, til at sætte sig ind i forslaget, hører vi også et par misforståelser.

Jeg lægger ikke op til, at det her spørgeskema skal sendes ud med alle mulige offentlige blanketter. Jeg lægger ikke op til det, som nogle andre gør, det har sundhedsministeren dog ikke sagt, men andre fra regeringens side har sagt: Ja, hvad så, skal vi nu have sådan et skema, der handler om etiske anliggender, sammen med skatteblanketten? Nej, det forestiller jeg mig ikke.

Det, der lægges op til i mit forslag, er lige at give et skub til, at vi får gjort noget ved det, vi faktisk måske allerede i forvejen har taget stilling til, og samtidig giver en praktisk hjælpende hånd. Derfor lægger mit forslag an til, at når vi i